

ἐκ τοῦ τόπου, οὐ δῆν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος τοῦ θεοῦ τὴν Αγαρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ Τί ἐστιν, Αγαρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοεν γὰρ ὁ θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου σου ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἐστιν. ¹⁸ ἀνάστηθι, λαβὲ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τὴν χειρί σου αὐτό· εἰς ¹⁸ τὴν ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν. ¹⁹ καὶ ἀνέψειν ὁ θεὸς τοὺς ὄφθαλ- ¹⁹ μοὺς αὐτῆς, καὶ εἶδεν φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλη- σεν τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισεν τὸ παιδίον. ²⁰ καὶ δῆν ὁ θεὸς ²⁰ μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ηὔξηθη, καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἔρημῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης. ²¹ καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἔρημῳ τῇ Φαραν, καὶ ἐλαβεν ²¹ αὐτῷ δῆν μήτηρ τυναῖκα ἐκ τῆς Αἴγυπτου.

²² Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ²² ὁ νυμφατωγὸς αὐτοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτητος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Αβρααμ λέγων Ὁ θεὸς μετὰ σου ἐν πᾶσιν, οἵς ἐὰν ποιήσῃς. ²³ νῦν οὖν ὅμοσόν μοι τὸν θεὸν μὴ ἀδικήσειν με μηδὲ τὸ σπέρμα μου ²³ μηδὲ τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ κατὰ τὴν δικαιοσύνην, δῆν ἐποίησα μετὰ σου, ποιήσεις μετ' ἐμοῦ καὶ τῇ γῇ, δῆν σὺ παρώκησας ἐν αὐτῇ. ²⁴ καὶ ²⁴ εἶπεν Αβρααμ Ἐγὼ ὅμοῦμαι. ²⁵ καὶ ἡλεγένετο Αβρααμ τὸν Αβιμελεχ ²⁵ περὶ τῶν φρεάτων τοῦ ὕδατος, ὃν ἀφείλαντο οἱ παῖδες τοῦ Αβι- μελεχ. ²⁶ καὶ εἶπεν αὐτῷ Αβιμελεχ Οὐκ ἔγνων, τίς ἐποίησεν τὸ ²⁶ πρᾶγμα τοῦτο, οὐδὲ σύ μοι ἀπήγγειλας, οὐδὲ ἐγὼ ἤκουσα ἀλλ' δῆν σύμερον. ²⁷ καὶ ἐλαβεν Αβρααμ πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἐδωκεν ²⁷ τῷ Αβιμελεχ, καὶ διέθεντο ἀμφότεροι διαθήκην. ²⁸ καὶ ἐστησεν Αβρααμ ²⁸ ἐπτὰ ἀμνάδας προβάτων μόνας. ²⁹ καὶ εἶπεν Αβιμελεχ τῷ Αβρααμ ²⁹ Τί εἰσιν αἱ ἐπτὰ ἀμνάδες τῶν προβάτων τούτων, ἀς ἐστησας μόνας; ³⁰ καὶ εἶπεν Αβρααμ ὅτι Τὰς ἐπτὰ ἀμνάδας ταύτας λήμψῃ παρ' ³⁰ ἐμοῦ, ἵνα ὥσιν μοι εἰς μαρτύριον ὅτι ἐγὼ ὢρυξα τὸ φρέαρ τοῦτο. ³¹ διὰ τοῦτο ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Φρέαρ ὄρκι- ³¹ σμοῦ, ὅτι ἐκεῖ ὥμοσαν ἀμφότεροι. ³² καὶ διέθεντο διαθήκην ἐν τῷ ³² φρέατι τοῦ ὄρκου. ἀνέστη δὲ Αβιμελεχ καὶ Οχοζαθ ὁ νυμφατωγὸς αὐ- τοῦ καὶ Φικολ ὁ ἀρχιστράτητος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν γῆν τῶν Φυλιστιμ. ³³ καὶ ἐφύτευσεν Αβρααμ ἄρουραν ἐπὶ τῷ ³³ φρέατι τοῦ ὄρκου καὶ ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ τὸ ὄνομα κυρίου Θεὸς αἰώνιος.

³⁴ παρώκησεν δὲ Αβρααμ ἐν τῇ γῇ τῶν Φυλιστιμ ἡμέρας πολλάς. ³⁴

¹ Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν τὸν Αβρααμ ²² καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Αβρααμ, Αβρααμ· δὲ εἶπεν Ἰδοὺ ἐγώ. ² καὶ εἶπεν Λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, δύνηται πησας, τὸν ² Ισαακ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὄλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὄρέων, ὃν ἂν σοι εἴπω. ³ ἀναστὰς ³ δὲ Αβρααμ τὸ πρωὶ ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβεν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ισαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς

¹⁷ του θεου 911] του > A || ¹⁸ λαβε M] pr. καὶ A || ²⁶ αλλ η M] αλλα A || ³⁰ μοι > A†